

E.F. Burian:

IDIOTEON

Den

*Jedním
z potěšení laskavého
laskavého
dne
jsou
jeho
nohy
Snad ještě
Vidíš je
zahlédneš
přiběhnout jeho nos
a než se přilepený
otočíš na zdi
zmizí číhající
za rohem na tvůj
jako popletený
uličnický úsměv*

Potom se zachytíš něčeho nehybného a usneš

*třeba sedíš
na bidýlku
jako
kohout
kterému na ničem nezáleží
než ráno libě zakokrhá*

Vše pro titul

Pokračujeme velkoměstem

Jak se jmenuješ?

Nijak

Čím jsi?

Ničím

Řádné kopnutí do břicha naučí tě

něčím být

nějak se jmenovat

*A přesto že jdeš udupán s názvem na čele
nutí tě to:*

mluvit aniž co říkat

poslouchat aniž co slyšet

pracovat aniž co dělati

Mokr e verše

*Být čističem oken Poesie
L zti po dřevných schodech jako and el 
v Jakobov e snu
Kdo si může dovoliti umyvati zrcadlo
zamilovaných?
 ist me výklad
Špína st k 
Zploštuj c  se obličej
stojí za námi*

*Hadr l t  rychleji po skle
Být čističem oken Ach strast b ti Strast b ti
Magick  metamorfosa*

*Nebojme se špinavých manet
Je to s ob d  a ve er 
Dejme tomu že star  p n
prav  pytl k rozumu sed 
s rodinou
Myslíte a mon  vdechujete star  zbytky
telec ho a chce se vám po estn 
zabu et
A kdyby v m dali majonézu
řekli byste:*

j  eru jenom jetel

Rozkoš

Šněruješ mne do lakýrek

Klid

a potom

jako puma vylétět

bít

zabít

neznati mezí svého výbuchu

Dobrý úsměv starého kamaráda

a lesy

vyválet se na trávníku jako dítě

nožičkama vzhůru

Bumbat

Matka k dítěti

Ty
modrooký
znáš mne
Díval ses
viděl
Není možná
že bys nevěděl
kdo jsem
Dítě:
krásná!
Zadnicí nám zastíráš
celý svět

Na prodej

Kdo koupí:

Hedvábí

Citrony

Auto

Cigaretu

Naježené vousy

Kdo koupí malíček roztomilé sousedky?

Pochlebník

Ano –

*– – A dokázat že vztah mezi starou
kostelnicí*

a mnou

je sotva decimetr široký!

Devátá Beethovenská

a můj dřevník

To dvojí mám hrozně rád

*Jsou v nich instrumenty dráty na spínání
dřeva a snění*

Vůně pryskyřice

a vlny zvonků

tekoucí

do uší

*My jsme docela obyčejní lidé a vidíme
třebas dívku*

*Možná že byste litovali alespoň trochu
proč není dřevem*

Ach takový malý dřevník

Báseň

*Okno
sen
a jeho větve*

*Okno sen
a jeho větve
Okno sen a jeho
větve*

*Okno –
– – –
sen –
a jeho
– – – – –
– – – – –
větve*

Výlet

Na břehu sklenice Whisky

Nahá

mdlá žena

spí

Radiový Prospero

hvízdá z kudrnaté klícky

Brokátová mlha je natažena

přes palouk

Radost z radosti

*Nohu na stupátko
Ucho na sluchátko
Ret na ret
Ruku v rukávníku
Známku na košíku
Báseň v rozhovoru*

*Dejte mi housku
Přál jste si?
Housku
Vskutku?
Příteli rozumíte astronomii?
Pochybují
Foxtrot?
To ano
Jak tedy můžete vědět?
Prosím*

Na vánoce

*Abych měl blíž do nebe
oběsím se na vánočním stromku
to proto že jsem
a chci
hned pod anděla
co má papírovou hlavu
a hvězdu
kterou právě teď potřebuji*

Sen

*Byl jsem dešťovkou
Moje žížalovité tělo užíralo hlínu
kus po kuse
Byl jsem dlouhý dlouhý
jako země třikrát dokola*

*Pracovaly ve mně miliardy červů
A pak přišlo velké
vypasené dítě
v povianu
ušláplo mi hlavu
a moje ostatní tělo bylo ztrnulé
jenom tak sebou házelo
až se zachvívala země*

Válka 1926

Příštímu idiotu

*

*Byly to kočičí oči
Viděl jsem je
Na hlavě plynovou masku
Vzadu šly řady divných věcí
Všechny páky a otazníky
Válka
Válka 1926
Usmála jste se
Neviděl jsem vaších očí
Ale ty
kočičí!
Svalila se jako kus hadru
Zbytky mých bot
s podělanou krví
Před dvěma roky
na Broadway
prodala několik kytiček
a měla psa jako bodlák
co tu hledáte Španělko!*

*

*Je mi zima
Jak ti může být zima
v neprodyšných šatech
Ráz dva! Rrráz dva!*

*Nikdy se nenaučíme jinak počítat!
Uslyší tě bůh v nebi
Teď můžeš psát básně
nosem do země*

*

*Měl jsem Vlast
Byla to taková růžová peřinka
na zahradě v neděli
Potom jsem šel za ní
do kasáren
V kasárnách byla tma
Někdo mne přišláp' uchem k zemi.*

*

*V mé cele
Ve špičatém trojúhelníku
spaly se mnou vši
Myslím na tebe Vlasti*

*

*Bylo to takhle k večeru
Šel jsem do kantiny
Voněl tam jakýsi odvar
Bylo mi jako bych četl Karla Hynka Máchu*

*

*Když jsme vyrukovali
bylo nás sedm
sedm takových blbů
a za námi šla po pořádku*

všechna nebesa

*

*Uprostřed nebe balon
a zrovna teď se mi zachtělo
po prvé za celou válku
vystřelit do vzduchu
A vzpomněl jsem si na tebe
má Vlasti
a namířil jsem na vrabce
na helmici našeho poručíka*

*

*V městě visí cáry
Žluté
a snad ne
Tak všelijaké
Nad starými koňskými kobližkami
sedí můj přítel a píská na flétnu
Pozdravili jsme se dva blbci
abychom věděli že jsme to my dva*

*

*To není válka
to je zahradní slavnost
Zde je ráj na holé zemi
Ohnivě bombóny
aeroplán rozstříkuje lesní vůni
Ó tolik kyslíku!
Tolik kyslíku!*

To není válka

*To je představení
Račte si urovnat paruku*

*

F. Šrámkovi

Až

až bude po válce

to bude bohdá včas abych nebyl

(nebo přece)

pak mne povlečou naší ulicí

Budu mít ověčnou hlavu

milostnými dopisy mé Vlasti

Tělo poseté svrabem a ranami

bude se usmívat jako úplněk měsíce

Pojedou se mnou pomalu

aby mne ještě trochu dovezli

než se rozsypu

a z mého těla

vystoupí úzský mor

s mírovou palmou

v neviditelné ruce

*